

מערך שיעור לחג שבועות נספח - דף המקורות

דברים ל, א-י:

וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל-לִבְבְּךָ בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחָךָ ד' אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: וְשַׁבְתָּ עַד-ד' אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר-אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֹתָהּ וּבְנִיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: וְשָׁב ד' אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב וְקִבַּצְךָ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ ד' אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם-יְהִיֶּה נִדְחָךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָצְךָ ד' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחָךָ: וְהֵבִיֵאךָ ד' אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבָהּ וְהִרְבָּהּ מֵאֲבֹתֶיךָ: וּמִל ד' אֱלֹהֶיךָ אֶת-לִבְבְּךָ וְאֶת-לִבְבֵי זָרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת-ד' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: וְנָתַן ד' אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל-הָאֱלוֹת הָאֵלֶּה עַל-אִיְבֹיךָ וְעַל-שֹׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ: וְאֹתָהּ תִּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל ד' וְעָשִׂיתָ אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם: וְהוֹתִירְךָ ד' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפָרִי בְּטֶנֶךָ וּבְפָרִי בְּהֶמְתָּךָ וּבְפָרִי אֲדָמָתְךָ לְטֹבָה כִּי יִשׁוּב ד' לְשׁוּשׁ עֲלֶיךָ לְטוֹב כְּאֲשֶׁר-שָׁטַע עַל-אֲבֹתֶיךָ: כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל ד' אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַפְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תִשׁוּב אֶל-ד' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ:

שאלות הנחייה:

- נסו לעקוב אחרי השלבים השונים שמתוארים בפסוקים. תנו כותרת לכל שלב.
- מה קשה לכם על הפסוקים?
- מה ההיגיון שבסדר השלבים, לדעתכם? האם הייתם מסדרים את השלבים אחרת?

פירוש הנצי"ב על הפסוקים:

(א) והיה כי וגו': פרשה זו היא פרשת הגאולה, נבואה ברורה איך יהיה סדר הגאולה העתידה בפרטות, כאשר יבואר. וכמו שביאר ה' למשה סדר גאולת מצרים מהחל עד גמר קריעת ים סוף, כמו שכתבתי בספר שמות (ז, ד).

(ו) לאהבה את ה' וגו' למען חייר: אי אפשר לפרש כדי שתחיה ולא תמות, דא"כ אינו אהבת ה' אלא אהבת עצמו. אלא משמעות "למען חייר" הוא כמו שכתבתי לעיל (ד,א) במה דכתב "למען תחיו" שתרגישו בזה עונג וחיות הנפש היותר אפשר. ובאשר בהיותנו בחוץ לארץ אפילו מי שמדבק עצמו באהבת ה' אינו משיגה בשלימות, משום שאין הקב"ה מתדבק עמנו להופיע עלינו רוח הקודש, והרי טבע האהבה הוא שאינה נשלמת אלא באופן שהנאהב מתדבק להאוב, וא"כ אין חיות הנפש בשלימות עדין. אבל בימי המשיח תהיה האהבה בשלימות, כי ישפוך הוא יתברך את רוחו עלינו, וזו היא ברכה שאין למעלה הימנה, והנביא יואל (ג, א) אמר "והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר וגו'".

(ז) ונתן וגו' את כל האלות האלה וגו': אחר שיבואו לארץ ישראל ויתקבצו מכל העמים, אז יענוש הקב"ה האומות שרדפו באותה שעה את ישראל... הרי מתחילה ישיגו ישראל את כבודם ואח"כ יענשו הראויים להיענש.

(ח) ואתה תשוב ושמעת בקול ה': כבר ביארנו משמעות זה הלשון – עיון ודקדוק בתורה שבכתב. ומגיד המקרא שבבואם לארץ ישראל ויגיעו למעשה כמה דברים שהיה העיון עד כה הילכתא למשיחא ולא למעשה, על כן עתה בבואם לידי מעשה – "תשוב ושמעת בקול ה'" – תחזור לעיון להוראה למעשה.

שאלות הנחייה:

הנצי"ב מפרש שהפרשה הזו עוסקת בזמן הגאולה, מה בפסוקים הביא אותו לפרש כך? שימו לב, לפירוש הנצי"ב לפסוק ו' לעומת פסוק ח', מה ההבדל בין השלבים ומה הביא אותו לפרש כך?

